

Szkalka Ügyvédi Iroda

Pesti Központi Kerületi Bíróság
Budapest
Markó u. 25.
1055

útján az Alkotmánybíróság részére	
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	16/1744-0/2018
Érkezett:	2018 NOV 28.
Példány:	1
Melléklet:	4 db
Kezelőiroda:	db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Tárgy
ügyszám

vádlott
képviselő

levelezési cím

KÖRÜLETI BÍRÓSÁG	
IRODA 10.	
FAX / E-MAIL /	
SZEMÉLYESEN / FAXON	
ÉRK:	2018 -10- 2 6
PÉLDÁNY:	FELZET:
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
ÜGYSZÁM:	B
UTÓIRATON:	

: alkotmányjogi panasz
: **16.B.20.157/2017**
: **20.Bf.6691/2018** X.26. Team
: [redacted]
: Szkalka Ügyvédi Iroda

Dr. Szkalka Tamás ügyvéd

Alulírott Dr. Szkalka Tamás ügyvéd ([redacted])
mint [redacted] mellékelten csatolt meghatalmazással igazolt – képviselőként a Pesti Központi
kerületi Bíróság előtt **16.B.20.157/2017.** számon folyamatban volt büntető eljárásban (elsőfokú ítélet
száma 16.B.20.157/2017/17., kelt: 2018.01.11., másodfokú ítélet száma 20.Bf.6691/2018/4., kelt:
2018.08.30., másodfokú ítélet kézbesítési ideje: 2018.09.14.) az első fokon eljáró Pesti Központi
Kerületi Bíróság útján jelen beadványomban az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. 27.§ a.),
b.) pontja alapján, hivatkozással az Alaptörvény 24. cikk (2). bekezdés d.) pontjára

alkotmányjogi panaszt

jelentek be.

Ez alapján kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjen **a bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangját** az Alaptörvény 24. cikk (2). bekezdés d.) pontja alapján **felülvizsgálni** és amennyiben megállapítja, hogy a döntések nincsenek összhangban az Alaptörvénnyel, úgy szíveskedjen az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b.) pontjára hivatkozással az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. 43.§ (1) bekezdése alapján **a bírói döntést megsemmisíteni!**

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. tv. 665.§ (1). bekezdés alapján kérem az első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróságot, hogy szíveskedjen az ítéletben meghatározott pénzbüntetés végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggeszteni!

Amennyiben a Pesti Központi Kerületi Bíróság az ítélet végrehajtásának felfüggesztése tárgyában nem hoz a kérelemnek megfelelő döntést, úgy a (3) bekezdés alapján kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy hívja fel a Pesti Központi Kerületi Bíróságot, hogy szíveskedjen az ítéletben meghatározott pénzbüntetés végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggeszteni!

SZKALKA ÜGYVÉDI IRODA
1117 Budapest, Bartók Béla út 14. / 10.
Tel: 06-1-784-1216
Fax: 06-1-784-1216
E-mail: [redacted]

A büntetőeljárásban megismételt eljárásban a Pesti Központi kerületi Bíróság bűnösnek mondta ki [REDACTED] 2. rendbeli becsületsértés vétségében (Btk. 227.§ (1) bek. a.) pont), ezért őt halmazati büntetésül 50 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Egy napi tétel összegét 1.000,-Ft-ban állapította meg. Az így kiszabott 50.000,-Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni az eljáró bíróság.

A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Az elsőfokú eljárásban eljáró bíróság a következő tényállást állapította meg:

A vádlottal szemben [REDACTED] a [REDACTED] szám előtt a BRFK: VI. ker. Rendőrkapitányság járőrei ([REDACTED]) intézkedést kezdeményeztek. A vádlott magát okmánnyal igazolni nem tudta, ezért a rendőrök közölték vele, hogy elő fogják állítani a rendőrkapitányságra.

A rendőrségi járműbe történő beszállást megelőzően a vádlott az előállítást sérelmezve a „*paraszt rendőrök most tényleg bevisznek*” kifejezést használta, majd a kapitányságra vezető úton a rendőrségi szolgálati gépjárműben a vele szemben intézkedő járőröket többször is „*paraszt fasszopó rendőrök*” kifejezéssel illette.

A vádlott a vele szemben intézkedő rendőr járőrök szidalmazását a „*fasszopó köcsögök vagytok*”, „*köcsög rendőrök*” szavak használatával a BRFK. VI. kerületi Rendőrkapitányság épületében, az előállító helyiség előterében is folytatta.

Jelen alkotmányjogi panasz indoka nem az eljárás során előadott vádlotti védekezés, vagyis nem az, hogy milyen módon is tudná bizonyítani az igazát a rendőrautóba beszállított személy két rendőrrel szemben. A vádlotti védekezés ugyanis az eljárásban az volt, hogy nem ő használt ilyen kifejezéseket a rendőrökkel szemben, hanem éppenhogy a rendőrök illették őt a fent idézett kifejezésekkel.

Jelen alkotmányjogi panasz indoka Alaptörvénybe ütköző bírósági jogértelmezés visszásságán alapul, a panasz konkrétan a **36/1994. (VI. 24.) AB határozat** tartalmából vezethető le.

A hivatkozott határozat szerint a Btk. 179. és 180. §-ainak (régii Btk.) alkalmazásánál (így nyilvánvalóan az ugyanezen tényállásokat tartalmazó új Btk. esetében is) alkotmányos követelmény, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jog által alkotmányosan védett, így nem büntethető véleménynyilvánítás köre a közhatalmat gyakorló személyekkel és intézményekkel, valamint a közszereplő politikusokkal kapcsolatos véleménynyilvánítást tekintve tágabb legyen, mint más személyeknél.

A hatóság vagy hivatalos személy, valamint a közszereplő politikus becsületének csorbítására alkalmas - e minőségére tekintettel tett -, értékítéletet kifejező véleménynyilvánítás alkotmányosan nem büntethető; a becsület csorbítására alkalmas tényállítás, híresztelés, illetve ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezés használata pedig csak akkor büntethető, ha a becsület csorbítására alkalmas tényt állító, híresztelő, illetve ilyen tényre közvetlenül utaló személy tudta, hogy a közlése lényegét tekintve valótlan vagy azért nem tudott annak valótlanságáról, mert a hivatása vagy foglalkozása alapján reá irányadó szabályok szerint - az adott állítás tárgyára, a közlés eszközére és címzettjeire tekintettel - elvárható figyelmet vagy körültekintést elmulasztotta.

Álláspontunk szerint a fent jelölt tényállás egyértelmű abban, hogy az idézett kifejezések a hatósággal, hivatalos személyekkel szemben intézkedés közben, velük szemben, mint hivatalos személyekkel szemben hangoztak el. Az Alkotmánybíróság fent idézett határozata szerint pedig nem büntethető a véleménynyilvánítás eme alpári megnyilvánulása sem.

Az eljárásban a védelem hivatkozott a **BH2001. 96. számú döntésre is, mely szerint A hivatalos személy ügyintézése során és azzal összefüggésben tett megállapítások - jogellenesség hiányában - nem szolgálhatnak alapul a rágalmazás vagy a becsületsértés megállapítására** [1978. évi IV. törvény 10. § (2) bek., 179. §, 180. §].

A becsület csorbítására alkalmas kifejezés minden olyan gyalázkodó, becsmérő jellegű kifejezés, amely az emberi méltóságot, a sértett önbecsülését sérti. A kifejezés lehet durva, kifejezetten gyalázkodó jellegű, de lehet enyhébb formájú (pl. gúny, kifigurázó megszégyenítés) is, amennyiben a társadalomban szokásos érintkezési formák minimumszintjének sem felel meg. A kifejezés módja lehet szóbeli, írásbeli vagy akár képi megjelenítés. A becsületcsorbításra alkalmasság szempontjából a rágalmazásnál – a jogszabályi kommentárban - írtak az irányadók két lényeges eltéréssel.

Egyrészt a hatósági eljárásokban a rágalmazással kapcsolatos jogellenességet kizáró ok nem alkalmazható a gyalázkodó kifejezésekre (vö. BH2004. 172.).

Másrészt a közhatalmat gyakorlók sérelmére, a működési körükkel összefüggésben elkövetett becsületsértés alkotmányosan nem büntethető [36/1994. (VI. 24.) AB h. rendelkező rész 3. pont 1. fordulat].

Nem vitás, hogy a tényállásban megjelölt kifejezések nem szépek, nem tartoznak a mindennapi kommunikáció eszköztárába, azonban a kérelmező álláspontja szerint a fent hivatkozottak értelmében bizonyosan nem valósíthatnak meg büntetőjogi tényállást, a kifejezések használata nem tartozhat a büntetőjog kereteibe.

Maga a jogszabályi kommentár is felhívja a figyelmet arra, hogy „*fontos kiemelni, hogy ezzel az alkotmányos követelménnyel az állandó bírói gyakorlat szembemegy, és a gyalázkodásban látja ilyen esetben is a véleményszabadság büntetőjogi korlátját* (alapul véve az ABH-t megelőzően született BH1994. 300. számú eseti döntést - pl. BH1995. 6., BH1996. 457., BH1997. 274., BH2001. 99.) (Szomora 2012). Ezt az ellentmondást alkotmányjogi panasszal lehet a jövőben feloldani.”

Álláspontunk szerint a bírói döntések a vádlott Alaptörvényben nevesített alábbi jogát sértette meg:

SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

IX. cikk

(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve, amely az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja szerint a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti. Ezzel összhangban az Alkotmánybíróság hatásköre az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszok elbírálása során a bírói döntésben foglalt jogértelmezés alaptörvény-ellenességének, alapjogokkal való összhangjának vizsgálatára korlátozódik, és nem terjed ki a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírlására (jelen kérelem nem is erre vonatkozik).

Az Alkotmánybíróság gyakorlata az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszok elbírálásakor töretlen a tekintetben, hogy a bíróságok ítéleteit csak akkor bírálja felül, ha azok az Alaptörvény megsabta értelmezési tartományt megsértik, és ezáltal a bírói döntés alaptörvény-ellenes lesz.

Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében foglalt szólásszabadság határainak - kiváltképp büntetőjogi korlátozásának - értelmezése során azonban az Alkotmánybíróság a "becsületérzés sérelménél" szigorúbb mércét határozott meg. A korábbi gyakorlaton alapuló, azt az Alaptörvény alapján továbbfejlesztő értelmezés szerint a közügyek vitájában a közhatalom gyakorlóját vagy közszereplő politikust érintő bírálat, értékítélet főszabály szerint nem lehet alapja jogi felelősségre vonásnak. A véleménynyilvánítás szabadságának alkotmányos határát e körben azok a közlések lépik csak át, amelyek az emberi méltóság korlátozhatatlan aspektusába ütköznek, azaz a méltóságnak az emberi mivolt lényegét jogilag megragadó tartalmát sértik.

Jelen ügyben a vád tárgyává tett kijelentés a kiemelkedő alkotmányos védelemben részesülő hatósági eljárás, intézkedés során kifejezettem az intézkedő rendőrökkel szemben hangzott el. A magánvádlók ugyan nem politikusok, de közfeladatot látnak el, mivel a rendőrség hivatásos állományú tagjai. A rájuk tett kijelentés nem a magán- vagy családi életükre vonatkozik, hanem kifejezetten a közfeladat ellátásával, a hatósági működésükkel kapcsolatos. Álláspontunk szerint ezért a hivatásos rendőröket szolgálat ellátásuk során fokozott tűrés kötelezettség terheli a munkájukra vonatkozó értékítéletekkel szemben.

Budapest, 2018. október 25.

Tisztelettel:

